

Thiếu Niên Vẽ Graffiti Và Cảnh Sát Ba Ba

Contents

Thiếu Niên Vẽ Graffiti Và Cảnh Sát Ba Ba	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	5
3. Chương 3	15
4. Chương 4	21
5. Chương 5	26
6. Chương 6	30

Thiếu Niên Vẽ Graffiti Và Cảnh Sát Ba Ba

Giới thiệu

Thể loại: đoản văn ĐAM MỸ thật ba ba ba, manh, H cao, hiện đại, đô thị sinh hoạt, thoải mái, 1 x 1 Tình trạng: Hoàn 6

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-nien-ve-graffiti-va-can-sat-ba-ba>

1. Chương 1

Tiểu Phong năm nay mới đầu hai mươi, vốn phải là đang học đại học, nhưng cậu trốn học thành nghiện, cuối cùng quen biết một đám anh em trên đầu phố, ở trường Tiểu Phong là một học sinh xa cách không hòa nhập, ở đầu đường lại chân chính tìm được tổ chức.

Từ đó, cậu cùng người ta lăn lộn khắp nơi, ngay cả đại học cũng dứt khoát không đi trình diện nữa.

Đám “anh em” này đều là mấy tên nhóc nhỏ tuổi, một nhóm người suốt ngày phơi hai cánh tay trần ra ngoài, tóc vuốt kéo dựng thẳng lên trời, quần jeans rộng thùng thình sụp sụp vướng trên hông, lộ ra nửa cánh mông.

Tiểu Phong đương nhiên cũng như vậy, được cái bản chất của cậu vốn không tệ, tuổi lại còn trẻ, ăn mặc như thế ngược lại còn mang mấy phần hương vị. Không chỉ có mấy cô gái đầu phố luôn bắt chuyện với cậu, muốn ngủ với cậu, ngay cả mấy thằng anh em của cậu đôi khi còn tới bóp mông vênh của cậu, ăn đậu hủ cậu.

Thế đám anh em này rốt cuộc làm cái gì ở đầu phố nhỉ?

Trong mắt người khác, tụi nó là mấy thằng côn đồ ở đầu phố, thanh niên lêu lổng.

Nhưng Tiểu Phong không cho rằng mình là côn đồ, cậu cảm thấy mình là nhà nghệ thuật đường phố.

Bất quá cậu ở đầu phố, cũng không biết ca hát khiêu vũ cũng không làm mấy chuyện cúi đầu rác rưởi trái với nghệ thuật, cậu cầm bình sơn vẽ trên tường – là nghệ nhân graffiti.

Cái nghề này cũng không có gì khó, sơn xịt thì mua sỉ theo từng thùng từng thùng, mọi người bàn kỹ vẽ cái gì, một số người canh chừng cho mấy người khác sơn vẽ, cả thành phố đều là địa bàn hành nghề của bọn họ.

Vốn là... quả thật không có gì khó, thế nhưng gần đây cái khu này có một viên cảnh sát mới tới!

Gần đây bọn Tiểu Phong có một sáng tác lớn ở khu này, bởi vì chỗ này luôn tối om tối mù, có nhiều hẻm tối, cho dù có tới chờ bọn chúng, mấy đứa chúng nó chỉ cần huyết sáo một cái, chạy tán ra, đổ ai bắt được đứa nào. Với lại đám cảnh sát kia cũng lớn tuổi, sao chạy qua được tụi trẻ tuổi bọn chúng, vậy nên chúng nó càng ngày càng can rở.

Bọn chúng vẽ vẽ chơi chơi chạy chạy, bức tác phẩm đồ sộ cuối cùng cũng hoàn thành, mà lúc này, trên phố truyền đến tin: đồn cảnh sát khu này điều tới một đội trưởng mới! Lại còn truyền đến mức thần thần bí bí, nói hần được điều đến từ khu khác, chuyên môn trợ giúp chỉnh đốn tác phong kỷ luật, thủ đoạn cứng rắn thế nào thế nào, hiệu quả rõ rệt thế nào thế nào.

Tiểu Phong nghe xong, cũng chỉ khinh thường xối một tiếng, nghĩ, còn không phải một tên mang giày da, chạy một đường không nổi nữa là, đồ ông già diều võ giương oai.

Kết quả, tối hôm đó bọn chúng liền ăn một vỏ, Tiểu Phong càng ăn thiệt nhiều hơn.

Để không bại lộ chỗ bọn chúng vẽ bậy, chúng vẫn thay phiên nhau phái vài người canh giữ ở các giao lộ khác nhau, vây kín xung quanh bức tường mà bọn chúng vẽ, nếu như ai thấy có tới thì liền huyết sáo một tiếng, mọi người liền giải tán hết. Bọn chúng vẫn luôn tác nghiệp vào buổi tối, cho tới giờ cảnh sát cũng chưa tìm tới nơi chúng vẽ, cũng chưa bắt ai.

Tối hôm đó, đến phiên Tiểu Phong cùng mấy thằng anh em đi tô tường, quần quật đến lúc nửa đêm, tiếng huyết sao đột nhiên vang lên.

Hơn nữa không chỉ một tiếng, mà là mấy tiếng, từ những hướng khác nhau vọng tới!

Bọn Tiểu Phong trong chốc lát liền hoảng hồn, bọn chúng bị bao vây rồi?!

Không đợi chúng thu dọn đồ đạc xong xuôi, mấy ngọn đèn sáng choang đã rơi tới, mấy viên cảnh sát cứ nhiên đạp xe đạp có gắn đèn trước từ những con lộ khác nhau mà xuất hiện! Nên biết rằng, trước đây mấy

lão kia đều chạy bộ đến, thấy người cũng chỉ chạy đuổi theo rề rề cho có...

Với lại tốc độ bọn họ tới nhanh như vậy, rõ ràng là đã sớm điều tra bọn chúng về ở đây, nhưng vẫn cứ không trực tiếp xóa bức vẽ này đi, mà là chuẩn bị tốt để bắt tại trận!

Nào có ai bắt tội phạm về bầy mà chịu khó như vậy không?!

Tiểu Phong cùng mấy thằng anh em đều choáng váng, mỗi người vác một cái túi lớn bỏ chạy.

Trước khi chạy đi, Tiểu Phong quay đầu lại liếc mắt một cái, thấy thân ảnh một người cao lớn uy mãnh trên xe đạp, nón cảnh sát đội một cách nghiêm nghiêm chỉnh chỉnh.

Tiểu Phong kéo kéo cái quần rộng rinh của mình, bước nhanh chạy vào trong hẻm.

Chạy trốn chạy trốn, cậu phát hiện sau lưng có ánh sáng rọi tới.

Cậu biết con đường nhỏ này là vô phương chạy xe được, chỉ có thể dựa vào hai cái giò. Tiểu Phong quen thuộc với nơi này, thể lực lại tốt, cho nên mặc kệ sau lưng là ai, cậu đều có lòng tin bỏ xa hắn.

Nhưng chạy được một hồi, thứ ánh sáng kia vẫn cứ không xa không gần rọi trên người cậu.

Đầu óc Tiểu Phong có chút hồ đồ, dù gì thì lưng đeo đủ thứ mà chạy vẫn phải mệt thôi. Cậu nghĩ, nếu như cả người mang đồ cũng bị bắt, mấy thứ này vẫn là phải tịch thu thôi. Thế là cậu bất chấp hết, cầm ba lô quăng ra giữa đường, càng chạy vào trong nhanh hơn.

Kẻ phía sau vẫn theo sát không tha, cứ như là quyết tâm phải bắt cậu cho bằng được.

Mẹ nó! Là tên cớm nào vậy!!

Tiểu Phong nhịn không được vừa chạy vừa quay đầu nhìn một cái.

Một cái liếc nhìn này lại xảy ra vấn đề lớn, cậu còn chưa nhìn cho rõ người kia là ai, đã “phịch” một tiếng ngã trên đất... té ra là đụng trúng thùng rác lớn ở ven đường!

Tiểu Phong biết sắp không xong, nhưng cú ngã này thực không nhẹ nhàng gì, cái đầu choáng váng vẫn chưa tỉnh táo lại, kẻ đuổi theo cậu đã ba bước thoải mái mà chạy tới.

Cậu cảm giác tên kia từ trên cao nhìn xuống cậu đôi ba giây, sau đó tự bị chọc mà cười một tiếng.

Tiếp đến “hô” một tiếng, cả người Tiểu Phong đã bị xách lên!

“Cớm thúì ông làm gì! Buông tay mụ nội ông ra ngay!!” Tiểu Phong cứ như vậy bị viên cảnh sát kia vác trên vai, eo bị hai tay hắn bấm chặt.

Không đợi cậu giãy được vài lần, viên cảnh sát kia đã đánh cái “bốp” lên mông cậu: “Nhoi cái gì mà nhoi!”

Tiểu Phong đã sớm qua cái tuổi bị đánh đòn, thấy tên cớm này mang ý trêu chọc khắp mình mẩy, một cái đánh kia đương nhiên là đánh cho cậu thẹn quá hóa giận.

Cậu gắng gượng chống nửa người lên, giở trò như tên vô lại mà hung hăng cắn một ngụm xuống một bên tai của viên cảnh sát.

Chiều này cậu đánh bất ngờ, lại ra miệng một cách ngoan độc, viên cảnh sát ngược lại cũng chỉ kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó một tay xách cổ áo cậu một tay xách lưng quần phía sau của cậu, ném cậu xuống đất.

Tiểu Phong còn chưa có nằm ổn định, lại bị hắn nắm cổ tay kéo lên.

“Lách cách lách cách” hai tiếng, cổ tay Tiểu Phong đã bị đưa lên quá đỉnh đầu, còng lại với nhau. Cả người cũng bị hấn áp lên bức tường lạnh như băng.

“Muốn làm gì?! Con mẹ ông muốn làm gì?!!!!” Người thanh niên cứ bị kích động một chút là không xong, lòng vòng hai hiệp liền quên phắt đi thân phận cảnh sát của đối phương, cũng quên luôn mình đang bị bắt sống, hận không thể cắn chết người nào đó ở phía sau.

“Em nói xem tôi muốn làm gì... hửm?” Viên cảnh sát dùng thân thể chặn cậu lại, hai bàn tay to đưa đến trước người Tiểu Phong, từ vạt áo bên eo cậu dò vào, ở trên vùng bụng phẳng lì của cậu sờ soạng lung tung một phen, “Tôi là cảnh sát, em là đào phạm, đương nhiên là tôi muốn tóm em rồi...” Lúc hấn nói toàn bộ hơi nóng đều phả lên tai Tiểu Phong, làm cậu càng thêm khó chịu mà giãy dụa.

“Đào phạm gì chứ! Tôi con mẹ nó không giết người phóng hỏa! Tôi chỉ vẽ lên tường thôi! Đào phạm gì chứ!... Ông cái đồ bê đê chết tiệt rờ mẹ nó ở đâu vậy!!”

“Em thấy cảnh sát liền bỏ chạy, đó là ‘đào’, em không chỉ vẽ vờ, là phá hoại của công, đó là ‘phạm’... Em nói xem em có phải đào phạm hay không...” Viên cảnh sát vừa giảng đạo lý với cậu, vừa cắn lên lỗ tai cậu. Đầu lưỡi dâm dục quét qua vành tai Tiểu Phong, sau đó vói vào trong ống tai của cậu mà liếm láp.

“Mẹ kiếp ông cái đồ đồng tính biến thái!! Mau thả lão tử ra!!” Tiểu Phong bị hấn chọc nổi giận.

“Ha ha... Anh bạn nhỏ, chớ chửi tôi vội, chờ lát nữa xem ai bị thao* tới phát dâm, người đó chính là đồng tính biến thái, sao nào?” Viên cảnh sát nói vậy, ngón tay liền nhanh nhẹn khều mở cái khóa quần jeans của

Tiểu Phong, rồi hung hăng kéo xuống một cái —— [*thao = fuck*]

Đôi chân trắng nhỏ của Tiểu Phong liền lộ ra ngoài, quần lót bao lấy cái mông vênh ở đó, cứ như là chờ người ta tới bóp, lại cứ như chờ người ta tới sờ.

Viên cảnh sát nhìn đã đời, cười dâm nuốt ngụm nước miếng.

“Ông muốn làm gì!!! Ông muốn làm gì!!!” Tiểu Phong nghe tới cái chữ ‘thao’ kia, quần đã bị cởi mất, sợ tới mức dán chặt lên tường, hận không thể chui vào trong tường.

“Em nói xem.” Một ngón tay của viên cảnh sát đã cách lớp quần lót, chen vào khe mông của Tiểu Phong, đôi mắt dán chặt trên mông cậu quét lên xuống.

“Ông cái đồ bệnh hoạn bớt động tay động chân! Dựa vào đâu mà không phải là lão tử thao ông!!!” Tiểu Phong đã sợ tới mức có chút run rẩy, ngoài miệng vẫn còn chưa chịu thua.

“Bởi vì bây giờ người bị còng bị đè không phải là tôi, hiểu chưa?” Ngón tay hắc cọ sát càng dùng thêm lực, mang theo uy hiếp, “Thế này đi, cược với em một cuộc, em để tôi thao một lần, nếu như em có thể chịu được không phát âm, tôi liền cho em thao, sao nào?”

“Cái gì mà mắc ới vậy! Ai thèm thao ông! Cái đít kia của ông lão tử còn không thèm kia!”

“A... Em muốn bị thao, đây là bằng lòng rồi, đến nỗi em không chịu đánh vạ cược này, vậy nghe theo em thôi.” Lời còn chưa dứt, chiếc quần nhỏ của Tiểu Phong cũng bị tuột xuống, cái mông trắng nõn lại nhiều thật trệt để bại lộ trước mặt viên cảnh sát.

Tiểu Phong trầm mặc một hồi, sắp nghiêng nát răng: “Được! Cược thì cược!”

Cho dù là bị chó cắn, cũng phải mẹ nó cắn trả lại!

2. Chương 2

Tiểu Phong trầm mặc một hồi, sắp nghiêng nát răng: “Được! Cược thì cược!”

Cho dù là bị chó cắn, cũng phải mẹ nó cắn trả lại!

“A...” Nghe Tiểu Phong đồng ý, viên cảnh sát cũng không ngập ngừng chút nào, bàn tay to trực tiếp đặt lên cặp mông của cậu nhào nặn, “Anh bạn nhỏ, mông của em thật mềm a.”

“Muốn thao thì thao mẹ nó đi! Bớt bớt ép bố!” Tiểu Phong vùi đầu giữa hay tay mình, ác thanh ác khí* không muốn để ý tới trêu chọc của tên cớm kia. *[ác thanh ác khí: ngữ khí hung ác]*

Viên cảnh sát hoàn toàn không để bụng cái mồm đầy lời thô tục của cậu, dù cho hiện giờ có dữ hơn, chút nữa cũng phải cong mông cầu xin hắn. Hắn là một người đàn ông có kinh nghiệm phong phú, tự biết mình phi thường rành chuyện thao người khác, làm thật một hai chú gà nhỏ* tuyệt đối không phải nói chơi.

Trước tiên hắn đưa tay lần mò tiểu kê ba* của Tiểu Phong, có lẽ là chủ nhân của nó quá tức giận, cho nên vẫn hoàn toàn co rút.

[gà nhỏ = tiểu kê; kê ba: dương vật, jj... cho nên ở trên chú gà nhỏ là lấy chữ từ tiểu kê ba = jj bé]

Nhưng khiến một người trẻ tuổi cứng lên thì lại là chuyện quá đơn giản rồi.

Lòng bàn tay thô to ấm áp, ước chừng hai lạng thịt của viên cảnh sát tùy tiện xoa nắn hai cái, Tiểu Phong liền có phản ứng ngay. Thế là viên cảnh sát rền sấm khi còn nóng, nhỏ một bãi nước bọt vào lòng bàn tay, giúp Tiểu Phong vuốt ve lên xuống. Tay còn lại cũng không nhàn rỗi, từ vạt áo một đường mò đến lồng ngực cậu.

“... Ông con mẹ nó... Mò bên đó làm gì! Bố đây cũng... không phải đàn bà...” Âm thanh của Tiểu Phong đã không còn kiên gan như ban nãy, vùng ngực cũng bên cứng bên mềm. Viên cảnh sát biết là cậu đã có cảm giác rồi.

“Không phải đàn bà thì sao nào, em rõ ràng là một đứa dâm đăng thiếu làm, nhất định là thích bị mò vú... Em xem, không phải đã cứng lên rồi sao.” Kỳ thực những lời này của viên cảnh sát chỉ là gạt trêu thôi, đầu vú Tiểu Phong nhô lên là vì đêm lạnh, cậu lại ăn mặc mỏng manh. Nhưng hắn chính là muốn từ những chi tiết nhỏ nhặt cho cậu một ít ám thị* tâm lý. *[ám thị: một loại ảnh hưởng tâm lý, hướng khiến người khác hành động, suy nghĩ theo ý mình bằng các thuật tâm lý]*

“Cái đồ dâm dê ông mới... thiếu làm... mẹ kiếp... Ah!”

Tiểu Phong mắng được phân nửa, đầu vú đã bị vắn một cái thật mạnh, làm cậu đau đến mức la thành tiếng: “Ông làm gì vậy!!”

“Chơi với em.”

Viên cảnh sát bôi một chút nước bọt lên đầu ngón tay, nhẹ nhàng vẽ vòng tròn mát xa quanh đầu vú bị ngứa đau của Tiểu Phong.

Sau khi qua khỏi cảm giác đau đớn, xoa nắn của viên cảnh sát cư nhiên mang đến từng trận từng trận khoái cảm tê tê đại đại, làm bên ngực kia của cậu ngứa ngứa.

Đàn ông vậy mà cũng có thể dùng hai điểm bên trên để thoải mái, Tiểu Phong có nằm mơ cũng không nghĩ tới.

Nhưng cậu còn chưa kịp nghĩ xong, đầu vú bên phải đã bị khều tới nhô cao, bên dưới cũng có khoan khoái như thiêu như đốt.

“A... ha a...” Tiểu Phong nhẹ giọng thở hổn hển, eo không tự chủ đong đưa lắc lư theo bàn tay của viên cảnh sát.

Viên cảnh sát thấy thời cơ không sai biệt lắm: “Cầm lấy bên dưới, tự làm đi.”

Tiểu Phong một giây cũng không do dự, lập tức nhận lấy kê ba của mình, vuốt ve cực nhanh. Lúc này phía trước đã chảy ra rất nhiều tinh dịch, vô cùng trơn ướt, lỏng lẻo cũng hết sức thoải mái. Bởi vì hai tay cậu bị còng với nhau, cho nên cậu tự nhiên mà một tay chơi đùa tình hoàn của mình, một tay bắn máy bay, lúc tay di động lên lên xuống xuống dây xích còng tay bị kéo ra âm thanh leng keng.

Hai tay viên cảnh sát thì đều chuyên tâm ở ngực Tiểu Phong.

Cũng làm như vậy đối với đầu vú bên trái, vắn một cái, xoa một hồi. Chờ đầu vú cả hai bên đều đã biến lớn, hấn liền bắt đầu tùy ý mà đùa bỡn bộ ngực của Tiểu Phong. Một hồi vắn về cơ ngực mỏng manh của cậu, một hồi chọc nguẩy đầu vú của cậu, thủ pháp không ngừng biến hóa, làm Tiểu Phong thấy ngực cũng nóng lên, chỉ có thể thoải mái vắn vẹo dưới tay hấn.

“A, a a! Ừm... A — sắp, bắn... bắn rồi...!” Cũng không lâu lắm, Tiểu Phong đã phóng trên tay mình, dính ướt sền sệt đầy tay.

Tại thời điểm cao trào của Tiểu Phong, viên cảnh sát buông đầu vú cậu ra, tách mở cánh mông của cậu, nhìn chăm chăm vào tiểu thí nhân* hồng hồng hết co lại rút của cậu, tưởng tượng nếu như kẹp chặt trong đó chính là đại kê ba của mình thì sẽ sướng khoái biết bao nhiêu. *[thí: mông / nhân: mất – mất mông, nói huyt toẹt là cái bông cúc xinh xinh mà chúng ta vẫn quen thuộc:v]*

Ý nghĩ này vừa lướt qua đầu, hấn càng không nhẫn nại được nữa. Một phen lật Tiểu Phong lại, để cậu dựa lưng vào tường.

Ánh mắt Tiểu Phong vẫn còn mê mê man man, đầu óc cũng mơ hồ, như lọt vào mây mù vậy, lại nhìn thấy viên cảnh sát trước mặt cầm lấy hai tay dính ướt đầy dịch thể của cậu, đưa đến trước mặt chính hấn, sau đó từng chút từng chút liếm tinh dịch trên tay cậu.

Tiểu Phong có chút giật mình, nhưng kỳ quái là cậu không hề ghê tởm, hơn nữa cảm giác ngứa ngáy do bàn tay bị liếm cậu cũng không ghét.

Mà vào lúc này, cậu rốt cuộc mới có cơ hội thấy rõ diện mạo của viên cảnh sát.

Hắn lớn lớn lên trông có chút hung hãn, phối hợp với vóc người kia, lại càng tăng thêm lực chấn nhiếp, cứ như trời sinh ra là để trừng trị kẻ xấu vậy. Mi mày rất đậm, ánh mắt sắc bén, gương mặt cũng có đường nét rõ ràng. Có lẽ hắn phải lớn hơn Tiểu Phong chừng 10 tuổi, nhìn qua có chút tang thương, râu cằm thì cứ như là cạo không sạch, nhưng lại không mất đi anh khí.

Tiểu Phong nghĩ, hèn chi ban nãy sau lỗ tai cứ thấy nhám nhám.

Kỳ thực cậu nhìn có chút ngầy ngẩn.

Từ nhỏ Tiểu Phong đã không có cha, mẹ cậu một thân một mình tự tay nuôi lớn cậu. Bọn trẻ cùng tuổi có đôi khi cũng sẽ ăn hiếp cậu không có ba ba. Mỗi lần bị ăn hiếp, Tiểu Phong luôn vừa ủy khuất nước mắt, vừa nghĩ nếu như mình có một ba ba, thì sẽ như thế nào.

Dường như được vẽ nên trong đầu, chính là hình tượng người đàn ông thế này: cao lớn uy mãnh, lớn lên hung hãn, nhưng lại cười hiền ái với cậu, nghề nghiệp cũng phải thật uy phong... ừm... dường như cậu từng ảo tưởng đến hải quân, viên phòng cháy chữa cháy... đương nhiên, cũng có cảnh sát.

Tiểu Phong nhìn cảnh tượng viên cảnh sát nuốt tinh dịch của cậu, trong đầu nhất thời lại nghĩ tới những chuyện thật lâu trước kia, xuất thần.

“Hai tay ôm đầu! Tách chân ra! Đứng vững!” Viên cảnh sát không biết đã liếm xong từ lúc nào, buông tay cậu ra, hét lớn mấy tiếng, mới gọi được hồn cậu về.

Đại khái là bởi vì viên cảnh sát dùng ngữ khí khi đối đãi với phạm nhân, rất là khí thế, cũng có thể là bởi vì lúc này sáng khoái đến lợi hại nên đầu óc còn chưa tỉnh táo lại, Tiểu Phong theo bản năng mà làm theo lời hắn: ôm đầu, tách chân, thẳng lưng. Lúc ưỡn ngực lên, đầu vúi cọ vào quần áo, còn ngứa thêm một trận, xem ra luồng sức mạnh ban nãy vẫn còn chưa qua đi.

“Ha... Ngoan quá.” Viên cảnh sát ngồi xổm xuống, “Có thưởng.” Sau đó một ngụm ngậm lấy tiểu kê ba hồng hồng của Tiểu Phong, vào lúc này nó đã mềm xuống.

Hạ thể lại truyền đến khoái cảm vô phương khống chế, làm Tiểu Phong không thể không ngọ nguậy: “... Nha... không được a... Vừa này mới bắt rồi...”

Viên cảnh sát “bốp” một phát vỗ vào mông cậu: “Vặn cái gì! Cho em vặn vẹo sao! Đứng yên!”

Tiểu Phong không dám động đậy nữa, dù sao của quý vẫn còn dưới hàm răng người ta, nhưng cái nóng như thiêu như đốt dưới hạ thể vẫn làm cậu khó chịu.

Rốt cuộc là tuổi còn trẻ, viên cảnh sát không mút bao lâu, Tiểu Phong đã lại cứng lên.

Viên cảnh sát nhếch môi cười: “Này, biết trung bình tấn không?”

“...” Lúc này toàn thân Tiểu Phong nóng bức, căn bản không kịp nghĩ đến mục đích của hắn, không rõ ràng cho nên gật gật đầu.

“Đứng kiểu trung bình tấn, lưng có thể dựa vào tường.”

Tiểu Phong nghe lời hắn, chân lại tách ra thêm một chút, sau đó hơi xỏm xuống.

Viên cảnh sát đỡ lấy kê ba của cậu cắn hai cái, sau đó lại ăn vào miệng.

Tiểu Phong ngưỡng đầu, nhắm mắt lại hưởng thụ thời khắc này.

Nhưng mới qua một thoáng, cậu cư nhiên cảm thấy viên cảnh sát sờ tới hậu môn của cậu!

“Ông! Ông đừng đụng!!” Cậu không nhịn được mà muốn đứng thẳng dậy rồi khép chân lại. Nhưng viên cảnh sát đã trước cậu một bước, hai bàn tay to giữ eo cậu lại, dùng lực đè ép xuống: “Già mồm làm gì, có thể nào không đụng sao! Không dùng ngón tay nói rộng trước chờ lát nữa em không đau tới chảy máu mới lạ?! Ngồi ngay cho lão tử!”

Sau đó ngón giữa của hắn không chút do dự mà đâm vào.

“... A!” Cảm giác dị vật xâm nhập khiến Tiểu Phong vô cùng khẩn trương, mà càng đáng sợ hơn chính là hình dạng phức điệu của cậu hiện giờ! Bản thân đứng trung bình tấn lộ cả thí nhân ra ngoài cho người khác cầm ngón tay vào, còn nói được gì nữa. Tiểu Phong nghĩ đến tư thế của mình, mặt liền đỏ rực, càng nhắm chặt mắt hơn.

Động xử nam của Tiểu Phong rất nóng, nhưng vừa khô vừa chặt, thật đúng là không dễ lộng. May mà viên cảnh sát đã dự tính tốt cả — hắn móc từ trong túi sau đút ra một chai thuốc bôi trơn, vặn nắp liền hướng mũi Tiểu Phong mà cắm vào, bóp một cái —

“A!! Đó là cái gì! Lạnh chết rồi!”

“Thứ có thể làm em sướng, tiểu gia hỏa.” Ném thuốc bôi trơn qua một bên, viên cảnh sát lại lần nữa cầm ngón tay trở vào, lúc này quả nhiên thuận lợi hơn nhiều, đầu ngón tay hắn cắm vào khuấy đảo điên cuồng một trận ở bên trong, đẩy thuốc bôi trơn vào nơi càng sâu hơn.

Dù một ngón tay cũng không to lắm, nhưng cổ tay của viên cảnh sát chuyển động như mô-tơ, Tiểu Phong cảm thấy mình quả thật sắp bị hắn khuấy nát rồi, xin xỏ: “A! ... A!! Nhẹ một chút...! Đừng!!”

Viên cảnh sát nghe vậy, cười một tiếng: “Đồ dâm dăng, còn chưa có thao em mà, đã đòi rời giường?” Sau đó lại chậm rãi gia tăng thêm một ngón tay vào.

Hai ngón tay cũng ở bên trong khai phá rất thuận lợi, viên cảnh sát dùng hai ngón tay chơi đùa đủ mọi thể loại: lúc thì cong ngón tay lại, ôm lấy thành ruột mềm của Tiểu Phong, lúc thì qua trái phải xoay tròn, lúc thì bắt chước cây kéo tách hai ngón tay ra, mở căng bên trong cậu ra.

Một bên lộng mông Tiểu Phong, viên cảnh sát cũng không quên dành một tay cho súng ngắn của cậu, giáp công trước sau nơi mẫn cảm của cậu.

Tiểu Phong nào đã từng trải qua đùa bỡn như thế, không mất bao lâu đã ai ai cầu xin. Hạ diện của mình đã ướt đầm rồi, cứ như đàn bà, còn bị viên cảnh sát chơi đùa đa dạng nhiều lần như vậy, phát ra tiếng nước ướt “nhép nhép”.

Việc này đã đủ xấu hổ rồi, càng khủng bố chính là, cậu cư nhiên bị chơi đùa đến thật sung sướng, tưởng chừng như nơi đó vốn là phải sử dụng như vậy...

“Ai... a... Thực sự không được nữa rồi... Ai, đừng lộng nữa... đừng lộng nữa... tôi...” Tiểu Phong sướng đến không còn khí lực, chân mềm nhũn, không khom gối nổi nữa, cả người trượt xuống.

Viên cảnh sát thuận thế dùng hai ngón tay trong mông Tiểu Phong đỉnh một cái, chẳng khác nào là mượn chính lực của Tiểu Phong để hung hăng cắm sâu vào.

“A —! A!!” Eo và đùi Tiểu Phong đột nhiên không tự khống chế được mà rung lên, người cũng sắp ngã xuống.

Viên cảnh sát hiểu rõ, vừa rồi chính là hấn cắm đến điểm lẳng lơ nhất của cậu, không nói hai lời, càng dùng sức vào ngón tay mà ma sát nơi đó.

“Đừng mà...! Đừng lộng chỗ đó... a a, a!” Tiểu Phong bất lực mà dùng lưng cọ vào tường, một bên muốn nhổm lên một chút để thoát khỏi tàn bạo từ hai ngón tay kia, một bên lại nhịn không được mà ngênh hợp động tác của viên cảnh sát, để cho ngón tay kia làm cậu thoải mái hơn nữa.

Trông thấy dáng vẻ thất thần của Tiểu Phong, viên cảnh sát cuối cùng cũng không nhịn được nữa, bỗng đứng lên, ôm lấy Tiểu Phong, sau đó trút quần khỏi một chân của cậu, rồi quắp vào hông mình.

Hắn khẩn cấp cởi bỏ thất lưng của mình, lấy lão nhị nhà mình ra, nhắm ngay mắt động ủa Tiểu Phong mà chọc vào!

“...!!” Tiểu Phong há to miệng, nhưng không gọi thành tiếng, cảm giác vừa đau đón lại sướng khoái khiến cậu bỗng chốc u mê.

Cậu vẫn chưa kịp xem đại kê ba của viên cảnh sát lớn lên là cái dạng gì, nhưng cậu có thể cảm nhận được quy đầu cực lớn của nó, vừa nãy khi hấn vừa cắm vào, quy đầu đã rất dùng lực cọ sát trong thân thể cậu một hồi, khiến cậu thấy mình sắp không cầm cự được nữa.

Sau khi viên cảnh sát đâm vào, cũng không nhện được mà khẽ thở gấp một hơi. Nhục huyết của Tiểu Phong vừa chặt vừa nóng, hút lấy hấn đến thoải mái muốn chết, hấn hận không thể lập tức tăng mã lực mà thô bạo tiểu động của cậu!

... nhưng mà không được, hấn phải để cậu thể nghiệm được cái tốt đẹp mỹ hảo của tình dục, cái sung sướng khi được cắm vào.

Viên cảnh sát chậm rãi mà trườn động một hồi, tràng nhục của Tiểu Phong cũng không ngừng bao bọc, thít chặt lấy hấn. Mà con người dưới thân hấn cũng run rẩy theo động tác của hấn một hồi.

“A, a... ông chậm chút...” Tiểu Phong rất khẩn trương, há to miệng để hít thở, đôi tay mang còng vòng lấy cổ viên cảnh sát, cả người như muốn dán dính vào thân thể hấn.

“Tôi căn bản vẫn chưa có động gì, em thả lỏng chút, đừng sợ.” Viên cảnh sát có chút buồn cười mà nhìn cậu, hảo tâm an ủi, sau đó bắt đầu đâm rút.

Rút ra thật dài rồi cắm vào thật sâu, mỗi lần chạm đến điểm nhạy cảm kia của cậu, cậu sẽ run rẩy một phen, cái chân đang vòng lấy hông hấn lại càng vòng chặt hơn.

Cùng với tần suất ra vào chậm rãi của viên cảnh sát, Tiểu Phong cũng theo đó mà nhỏ giọng buông thả “ừm ừm a a”.

Bên trong của Tiểu Phong vốn đã bị hấn lộng đến mất cảm, sau khi trải qua đợt thích ứng ban đầu, lập tức bắt đầu dục cầu bất mãn đối với tốc độ và lực độ của viên cảnh sát.

Viên cảnh sát cảm thấy gót chân của anh bạn nhỏ đang cọ cọ trên hông mình, người thì càng lúc càng bám trên vai hấn, biết rằng cậu đã hết đau rồi.

Hấn lập tức tăng nhanh tốc độ ra vào, mãnh liệt dùng đại lực mà thao, khiến hậu huyết Tiểu Phong bị làm ra từng trận từng trận tiếng nước.

“A... a a... ê chết rồi... ai ai...” Tiếng kêu của Tiểu Phong cũng bỗng chốc lớn lên, cho thấy cả người cậu càng phát tình hơn.

Viên cảnh sát đặc ý cười cười, càng tiến vào thêm một bước mà dùng quy đầu đâm vào điểm G của cậu.

“A a!! Đừng, đừng đụng chỗ đó!!” Tuyến tiền liệt của Tiểu Phong thực sự là mất cảm, ngón tay lộng một

chút đã muốn mềm nhũn, càng hướng chỉ là cảm giác quy đầu to lớn đụng vào, lại dùng côn thịt ma sát qua. Mỗi lần bị lộng như vậy, cậu liền co giật toàn thân, đáng thương hề hề mà run rẩy trong lồng ngực viên cảnh sát.

Viên cảnh sát ác ý cúi xuống bên tai cậu, hạ lưu mà nói: “Chính là muốn đụng vào đó, lộng chết em, làm em biến thành đồ dâm đang chỉ cần cắm vào thí nhân đã có thể lên cao trào...”

Tiểu Phong nghe thấy câu “chỉ cần có thể cắm vào thí nhân đã có thể lên cao trào”, đầu óc nổ bùm một cái, sợ hãi. Nhưng cái mộng của cậu lại sáng khoải đến không thể nào dùng đại não tiếp tục suy nghĩ nữa, chỉ có thể theo bản năng phát ra tiếng kêu dâm dật ngọt ngào.

Làm được một hồi, viên cảnh sát cảm thấy không đủ mạnh, liền khom lưng đem cái chân còn lại của Tiểu Phong kéo lên.

Tiểu Phong kinh hô một tiếng, nhưng côn thịt bỗng tiến vào độ sâu trước nay chưa từng có, liền làm cậu trái lại không còn sợ nữa. Càng người cậu vắt trên mình viên cảnh sát, lưng dựa vào tường, nửa người dưới lại có căn cứ vật hết ra lại vào mà giữ lấy cậu.

Côn thịt to lớn cứng cáp chui vào tràng đạo đã bị làm mềm nhuyễn, quy đầu cực đại hết một lần lại một lần trách phạt nhược điểm của Tiểu Phong.

” A a! ... A, a! ... Đụng nữa vào...! Đụng nữa vào, chỗ đó... a a...” Tiểu Phong lớn tiếng kêu lên.

Viên cảnh sát nhìn Tiểu Phong đã hóa thân thành bộ dạng dâm thú, hài lòng cười nói: “Kêu lớn tiếng như vậy làm gì, hửm? Muốn gọi người khác tới xem, sau đó cùng nhau cưỡng dâm cái động nhỏ dâm đang này của em sao?”

Tiểu Phong nghe vậy, mới nhớ tới mình còn đang ở bên ngoài, gian nan cắn môi, biểu tình thống khổ mà lắc lắc đầu.

“Chớ có xấu hổ mà,” viên cảnh sát nói tiếp, “tìm thêm vài người nữa tới cưỡng hiếp em không chịu sao, một người này dừng thì một người khác tới làm tiếp, phía sau của em sẽ luôn có người giúp em đâm chọc, làm em bắn một lần lại một lần, không ngừng lên cao trào, em có cầu xin mọi người cũng sẽ không buông tha cho em... cuối cùng cả người em đầy tinh dịch, bị làm đến hôn mê... Thế nào? Có muốn hay không?”

“A, ha a... đừng nói nữa... xin ông đừng nói nữa!” Tiểu Phong trào ra nước mắt không theo lý trí, một mực lắc đầu cự tuyệt, phủ nhận.

Cưỡng hiếp gì đó, cậu thật không dám nghĩ, chỉ mới có một cây trong mộng này thôi đã lộng cậu lên tới trời, nếu như mấy người cùng tới, cậu chắc chắn sẽ bị làm chết mất!

“Vậy thì cắn cái này,” Viên cảnh sát xốc lên vạt áo của Tiểu Phong, nhét vào trong miệng cậu, “Chớ kêu

lớn như vậy nữa, chó đực ở chợ bên cạnh cũng sắp bị em gọi tới rồi...”

Tiểu Phong cắn lấy áo, khó chịu lại không gọi thành tiếng được, nước mắt chảy ròng, chảy còn lợi hại hơn so với nước mắt chính là dâm dịch từ kê ba của cậu — cùng với thao lộng của viên cảnh sát mà nảy lên, không ngừng vung vẩy tinh dịch.

Viên cảnh sát vừa cúi đầu, trông thấy trước mắt một mảng thịt trắng muốt lộ ra vì áo bị vén lên cùng hai đầu vú sưng đỏ, nhất thời lại hưng trí, cúi người một ngụm đem đầu vú bên phải ngậm vào trong miệng mà mút lấy.

“Ừm...!! A ưm, ưm...!!” Tiểu Phong cắn áo, từ trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ đáng thương, nửa thân dưới cũng bắt đầu vận vẹo theo. Thân thể sắp đến cao trào thật quá miễn cảm.

Cậu cảm thấy mình sắp bắn rồi, cuối cùng nhịn không được nhả góc áo ra: “Đừng lộng nữa... a... tôi không được nữa... sắp tới rồi... sắp, sắp bắn rồi... ưm a...”

Viên cảnh sát căn bản không màn đến cậu, cũng không răn dạy cậu, chỉ là hung hăng đảo mấy cái thật sâu bên trong.

“A!... A! Không được mà! Quá... sâu rồi... không được, xin ông... cho tôi đi đi... cầu xin ông... ba ba...”

“Em vừa nói cái gì!” Viên cảnh sát bỗng ngừng lại, ngẩng đầu nhìn cậu.

“...” Tiểu Phong nước mắt đầy mặt, căn bản không phản ứng kịp, ngơ ngác nhìn hấn.

“Mới nãy em vừa gọi tôi là gì?!”

“... Ba ba...” Tiểu Phong trì độn mà trả lời hấn. Cậu không biết tại sao mình lại đột nhiên gọi hấn là ba ba, đại khái chắc là lúc nãy khi nhìn thấy mặt hấn đã nghĩ quá nhiều thôi.

Ánh mắt viên cảnh sát lại một lần nữa trở nên tàn bạo hơn, ra sức quất một phát vào mông cậu: “Đồ lẳng lơ! Không dạy mà em cũng tự học được! Thứ trời sinh thiếu thao mà! Tiếp tục gọi cho tôi!”

“A...! Ba ba, a... ba ba làm chết con rồi... Ba ba tốt, cho con bắn... cho con bắn đi...” Tiểu Phong cũng không xấu không hổ mà kêu lên.

Cảm thấy tràng đạo của cậu càng lúc càng thít chặt, viên cảnh sát biết Tiểu Phong thực sự sắp lên cao trào. Hấn lại tàn nhẫn rút côn thịt ra.

“Ồ...! Đừng!! Đừng đi!!” Tiểu Phong thống khổ uốn éo mông cầu hấn trở lại.

“Đừng gấp,” Hai tay viên cảnh sát thả lỏng một cái, buông cậu ra, khiến cậu đứng dậy, lại bắt cậu đứng vững, bày ra tư thế hai tay chống tường, vênh mông về phía hắn, “Ba ba giúp con chơi càng thoải mái hơn thôi.”

Hắn điều chỉnh thế đứng một chút, lại từ phía sau chen vào.

Tràng đạo của Tiểu Phong thít chặt muốn chết, cứ như một giây sau là sẽ lên cao trào.

Viên cảnh sát cười xấu xa một tiếng, một tay nắm chặt kê ba Tiểu Phong, còn dùng ngón cái chặn lại ở trên đầu, sau đó lắc hông, ra sức mà thao mở tràng đạo thít chặt.

Vị phía sau tiến vào nơi sâu nhất, viên cảnh sát không cần ôm lấy Tiểu Phong, tốc độ trườn sấp cũng nhanh hơn nhiều, quả thật là làm cậu cảm nhận được cực nhọc.

“A! Quá nhanh rồi nha!... A, a a! Sắp chết rồi... chậm chút, ba ba chậm một chút!”

Viên cảnh sát không để ý tới cậu, tự mình đâm vào rút ra, hơn nữa có chết cũng không buông lỏng.

“... Ô... thật sự không được nữa... a ưm...” Tiểu Phong lại khóc lên, mã nhân* bị chặn lại, cả người cũng co giật, mà lại không được bắn tinh, “Cầu, cầu xin ba ba...! Cho con bắn đi a a... con... A! Con sắp chết rồi...! Sắp chết rồi...” [*mã nhân: mất ngựa hay chỉ cái khe giữa quy đầu, nơi tinh dịch và nước tiểu đi ra – dịch từ Baike*]

“Cảnh sát ba ba làm con sướng không!” Viên cảnh sát cười cậu như cười ngựa.

“Sướng...! Sướng chết con rồi!”

“Vậy... còn nhớ vụ cá cược lúc trước của chúng ta không...” Hắn ngậm lấy lỗ tai của Tiểu Phong nhẹ giọng hỏi, “Bây giờ nói cho baba, ba có thao con tới phát âm không?”

Kỳ thực đáp án của vấn đề này đã sớm có rồi.

“A, ha a... Phát, phát âm rồi... ưm ưm ưm... cảnh sát ba ba, đại kê ba của ba ba... làm con... làm tới âm chết rồi... ưm a!! Thao con, thao tới trời rồi...!”

“À... con trai ngoan, thôi được, để lão tử bắn!” Nói xong, viên cảnh sát hung hăng thao thêm mấy cái thật mạnh, cũng thọt đến tận cùng, đồng thời thả cái tay trước mặt ra.

“A a a!! A!! A, a!!” Tiểu Phong một bên lớn tiếng kêu lên, một bên vẩy bạch dịch từ kê ba lên trên bức tường trước người.

Hậu môn cậu co rút lại, kẹp đến viên cảnh sát toàn thân sảng khoái, cũng bắn vào trong cơ thể Tiểu Phong.

3. Chương 3

Lúc Tiểu Phong tỉnh lại, phát hiện bản thân cũng không ở tại nhà mình.

Nhìn kiểu dáng căn phòng này, đại khái chắc là gian phòng của một khách sạn nhỏ.

Cậu nhớ tới chuyện tối hôm qua, cuối cùng, hình như là cậu đã hôn mê sau đợt cao trào, sau đó hoàn toàn mất đi ý thức.

Cậu cũng không có mang theo thẻ căn cước trên người.

Như vậy đại khái... có lẽ... là viên cảnh sát kia mang cậu đến gian phòng này?

Nghĩ đến viên cảnh sát nọ cùng chuyện đêm qua, đầu Tiểu Phong liền đau y như móng cậu vậy.

Cậu đưa bàn tay đi xuống sờ sờ mép phía sau của mình... quả nhiên có chút sưng lên. Cũng may là không có bị thao hư luôn.

Cậu ở trong phòng nghỉ ngơi một hồi, liền trốn về căn phòng nhỏ mình thuê bên ngoài.

Từng màn ngày hôm qua cậu vẫn nhớ rõ rõ ràng ràng, từ việc mình bị bắt, đến việc mình quyết định nhất định phải trả thù tên cảnh sát kia, đến cuối cùng bị người ta làm tới phải cầu xin.

Tiểu Phong biết mình bị lừa gạt, nhưng cậu lại không có chút biện pháp nào. Viên cảnh sát kia dường như đã thao cậu đến không còn duệ khí nữa rồi.

Lúc đầu óc nóng nảy là một chuyện, nhưng sau khi bình tĩnh nghĩ một phen: đánh, đánh không lại; luận về quyền thế địa vị, mình chẳng có gì cả, người ta là đội trưởng cảnh sát. Mặc dù cậu không phải người đứng đắn gì cho cam, nhưng tuyệt đối sẽ không chịu bắt luận ám chiêu gì.

Từ nhỏ đến lớn, cậu ăn thiệt nhiều rồi, biết rõ ai là có thể giao thiệp, ai là mình lộng không qua nổi.

Với lại, Tiểu Phong lo lắng nhất không phải là vấn đề trả thù hay không, mà là tấm thân thể buồn nôn của chính mình. Một lần sung sướng, tại sao làm gì cũng không quên được đây? Bị làm như vậy một lần, phải chăng sau này đều phải dùng phía sau mới có thể thoải mái?

Phía sau của Tiểu Phong vẫn còn sưng, ngay cả đi lại cũng đều không tiện, đi vệ sinh cũng rất thống khổ, càng khỏi nói tới lúc đi trên đường mà bị vấp.

Cậu có chút lương khô, quyết định ở nhà nghỉ một hồi. Sau đó cậu sống qua mấy ngày thanh thang quả thủy*.

[thanh thang quả thủy: hình dung món ăn quá nhiều nước, ít gia vị, không có mùi vị gì]

Khi trở lại đường phố hình như tất cả đều như cũ.

Cậu tìm được đám anh em kia của cậu trong phòng chơi game, chúng nó thấy cậu tới đều hoan hô một phen, cứ như trước đó cho rằng cậu đã chết rồi vậy!

“Tối đó rốt cuộc mày xảy ra chuyện gì vậy nha! Mấy anh em đều cho là mày đã bị tên cảnh sát kia giết chết rồi đó chứ!” Một thằng ôm lấy cổ Tiểu Phong chát vắn cậu.

“Ừm... bị đánh một trận... đánh dữ lắm... tao nằm hết mấy ngày.” Tiểu Phong mặt không thay đổi mà nói láo, nghĩ, đúng là thiết chút nữa bị lộng chết rồi, “Còn tụi bây, sau đó đều thoát được sao.”

“Fuck! Không có à! Khỏi phải nói có bao nhiêu xúi quẩy!” Một thằng khác hung hăng mà đập tàn thuốc.

Thằng bên cạnh nói phụ họa: “Đúng á đúng á, đám cớm đó không biết là phát con mẹ nó điên gì, cứ một mực rượt theo tụi tao a!”

“Nguyên một vòng chu vi đều là cảnh sát, bọn đi tuần cũng đều gom lại hết, lại còn đều là chạy xe đạp đuổi theo, có thể chạy thoát sao... mẹ nó chứ, tụi mình cũng đâu có giết người phóng hỏa, bắt tụi mình để thêm công trạng a!”

Nhìn bộ dạng đám người nho nhỏ tức giận phẫn hận, Tiểu Phong nhin không được lo lắng hỏi: “Vậy sau khi tụi bây vào đó thì không có sao chứ!”

“Tính ra cũng còn may,” Thằng đang đu cổ cậu gãi gãi đầu, “cũng không có làm khó gì tụi tao, chỉ tịch thu đồ đạc này nọ của tụi tao, tụi này ở trong phòng giam một đêm thì đều được thả ra hết...”

“Xì! Còn không phải là biết tụi mình không có gì ngon lành trên người để nạo vét sao!”

...

“Đúng rồi! Hôm đó cái tên cảnh sát đánh mày là đội trưởng đó!” Đột nhiên có người nhắc tới.

Tiểu Phong có chút túng quẫn: “VẬY, VẬY SAO...”

“Tao với thằng Giang qua khu bên đó nghe ngóng về hắn, tên đó quả thật không phải là kẻ dễ chọc vào đâu!”

Vừa nghe có tin tức, mấy thằng bên cạnh đều hưng phấn hỏi: “Thế nào thế nào!”

Thằng nọ ngồi xuống uống một hớp nước, trưng ra dáng điệu thuyết thư tiên sinh: “Haiz, tên cóm đó, lớn lên thật sự là quá dễ nhận biết mà, tao với mấy anh em của tao miêu tả một chút, nó liền biết tao nói đến chính là tên đó.”

Mọi người nhao nhao gật đầu biểu thị đồng ý.

“Nó nói với tao vậy, trước đây hắn cũng ở vùng đó trông coi trị an, có điều đã có một hồi lâu không xuất hiện nữa, không biết là có phải bị điều phối đi hay không... Nhưng mà lúc hắn còn quản lý ở đó a, không một ai dám tác oai trên đầu hắn... Bọn vùng đó ban đầu không phải vốn có một thằng lão đại sao, cư nhiên cũng bị thu phục luôn... Cho nên, bức vẽ kia của tụi mình vẫn là bỏ đi cho xong, bị bắt một lần nữa đoán chừng sẽ thảm lắm...”

Mọi người đều có chút không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể gật đầu đồng ý.

“À đúng rồi!” Thằng nọ lại nhớ tới gì đó, “Có chuyện này rất thú vị —— nghe nói tuổi hắn không lớn lắm, nhưng tụi bên vùng kia đều gọi hắn là “lão cha”!”

“Lão cha?! Vì sao?”

“Ai mà biết a... đại khác là vì hắn cứ có cái giọng điệu đó...”

Bọn bên cạnh vẫn còn đang thảo luận tám chuyện về viên cảnh sát, nhưng Tiểu Phong một nửa điểm cũng nghe không lọt.

Cậu nghĩ, cậu biết vì sao viên cảnh sát kia bị gọi là “lão cha”.

Mặc dù cậu vẫn một mực không dám nghĩ lại chuyện tối hôm đó, nhưng đủ loại cảnh tượng vẫn luôn không ngừng xuất hiện trong mộng của cậu, mà khi cậu tỉnh lại, cái quần cũng luôn đội lên.

Cậu không dám thủ dâm, bởi vì hễ sướng một lần, trong đầu sẽ luôn chứa đầy hình ảnh của người kia, những lời hạ lưu đã nói cùng cậu, những chuyện đã làm với cậu.

Nghe bạn bè cậu nói đến “lão cha”, cậu nghĩ ngay đến cảnh tượng bản thân mình gọi người ta “ba ba”.

Thủ pháp chơi đùa người khác của hắn thành thạo như vậy, đơn giản chỉ mới bắt đầu đã biết rõ nơi nào là nơi tao dương* nhất của cậu, có thể thấy được là chơi qua biết bao người. *[tao: âm đấng, lẳng lơ / dương: ngửa, nhột]*

Nói không chừng, ngay cả những bé trai ở khu vực trước đây cũng đều đã qua tay hắn.

Đúng! Nhất định là như vậy! Hắn chỉ việc ở trên đường quản lý trị an, tùy tiện kéo một đứa vào trong hẻm, quá tiện rồi còn gì.

Hắn thích nghe người ta gọi “ba ba”, mà những đứa nhóc kia đều gọi hắn “lão cha”, có thể thấy đều đã bị hắn thương qua một lần rồi, trực tiếp mở cái hậu cung ở địa bàn công tác!

Tiểu Phong nghĩ lại nghĩ, sắc mặt trắng bệch.

Cậu đã sớm biết mình bị đùa giỡn, nhưng cậu không nghĩ đến lão già dâm đó ghê tởm đến như vậy!

Chiều theo đó mà nói, hiện giờ hắn tới đây quản lý, có phải cũng muốn đem đám bạn bè quanh cậu đều tới một lần?!

Phi! Ghê tởm!

Mấy thằng bạn nhìn chân mày Tiểu Phong nhíu chặt, hỏi: “Phong mày không sao chứ?”

“Không sao, tao còn chút khó chịu, thấy tụi bây không có gì thì tốt rồi, tao về trước.” Dứt lời, cậu cũng không quay đầu lại đi mất.

Tiểu Phong về đến nhà, thấy cơm chiều cũng không muốn ăn, ngã đầu liền ngủ.

Nhưng từ chiều đến nửa đêm, lại không làm sao ngủ được, nghĩ đến mình bị tên cảnh sát chết tiệt kia kết thực thực* mà khi phụ một phen, còn không đủ sức đánh lại, còn phải trở mắt nhìn hắn cũng sẽ dày vò bạn bè mình như vậy, liền cảm thấy lửa cháy phùng phùng trong ngực, thật hận không thể liều mạng với hắn! *[kết thực: mạnh mẽ, khỏe khoắn; ở đây chỉ chuyện cường bạo]*

... bắt quá cậu vẫn có lý trí.

Chỉ là cậu cần nửa đêm chạy ra ngoài một chút, phát tiết một hồi, dù sao cũng ngủ không được.

Trước khi ra cửa, đột nhiên cậu phiết mắt đến bao sơn xẹt của mình để ngay cửa.

Không rõ vì sao, viên cảnh sát kia không lấy đi đồ của cậu, ngày đó ở quán trọ, cái bao này cùng quần áo của cậu được xếp gọn gàng đặt cùng nhau.

Nhìn túi đồ kia, Tiểu Phong đột nhiên thật muốn đi về cho xong bức họa nọ!

Dù sao cũng cùng nhau làm nên một hồi, bây giờ nói bỏ đi, kỳ thực vẫn thấy rất tiếc.

Chỉ là không biết đám cảnh sát kia có xóa bức tranh của cậu đi chưa...

Đêm đen lạnh lẽo, Tiểu Phong thân thể gầy yếu mang một cái bao to, đi đến chỗ bức tường nọ...

“Ha! Quá tốt rồi!” Vừa trông thấy bức họa vẫn còn đó, Tiểu Phong nhịn không được hưng phấn la lên.

Cậu tháo bao xuống, móc các bình sơn ra, chuẩn bị bắt đầu làm.

Chỉ khi đang vẽ một thứ gì đó, mới có thể không nghĩ gì khác, đầu óc trống rỗng, chỉ chăm chú vào màu sắc trước mắt liền ỏi.

Kết quả, còn chưa phun lên đâu, Tiểu Phong đã bị người ôm lấy từ phía sau.

Người nọ một tay ôm eo cậu, một tay bịt kín ánh mắt cậu, sấp đến bên tai cậu đặc biệt biến thái mà nói: “Đoán thử xem tôi là ai.”

“... Mẹ nó!” Tiểu Phong không nói hai lời, liền đánh nhau với hắn.

Ở đây há mỏ chờ sung, tấy máu tay chân còn có thể là ai!

Hắn còn quang minh chính đại ở đây nuôi điếm, hắn cư nhiên lại xuất hiện trước mắt cậu! *[câu phía trước ta không hiểu nổi, đó là chém!]*

Tiểu Phong đánh đấm không có chương pháp gì, tay đấm chân đá, một cỗ sức mạnh muốn liều mạng với viên cảnh sát.

Đáng tiếng là, mức trọng lượng của hai người kém nhau nhiều lắm, viên cảnh sát không tốn mấy sức lực đã có thể chế trụ cậu lại: “Nháo cái gì đây! Đừng đá nữa!”

“Fuck! Tôi giết chết ông cái lão thâm tặc ghê tởm!!” Tiểu Phong vẫn kiên trì không ngừng đá bấp chân hắn.

Viên cảnh sát cuối cùng nhịn không được, còng cậu lại, bắt quá chỉ là còng tay cậu lại trước mặt: “Đừng gọi tôi lão dân tộc nữa, tôi cũng không già lắm... Vả lại, hôm đó em cũng thoải mái mà, còn bắn hai lần nha, sao, mặc quần vào thì không nhận người nữa hả?”

“Con mẹ ông còn dám nói!”

“Được rồi đừng nháo nữa, đi theo tôi về đồn.”

“Ông bằng cái gì mà bắt lão tử!”

“Phá hoại của công a, đang phạm tội, chúng cứ đều bày ra đây hết nè.” Viên cảnh sát cười cười, kéo cậu một cái, ý bảo cậu đi theo hắn.

“Không đi! Cứ con mẹ nó không đi đó!! Hôm nay lão tử dù có chết ở đây, cũng không đi với ông!” Tiểu Phong làm còng tay kêu leng keng, dùng hết khí lực toàn thân đối đầu với viên cảnh sát.

“...” Viên cảnh sát thấy cậu như vậy, nghĩ đêm hôm khuya khoắt ầu ầu đả đả thế này cũng không phải chuyện hay ho gì, chỉ có thể nói, “Ai, em có thể tưởng tượng ra mà, hôm nay nếu em không nghe lời tôi...” Hắn chừa lại một khoảng trầm mặc ý vị thâm trường làm Tiểu Phong khấn trương lên.

“... ông muốn thế nào!”

“Chỗ tôi... thế nhưng có rất nhiều thứ hay,” Viên cảnh sát tiến đến bên tai cậu, thần bí hề hề mà nói, “Em nhớ kỹ lần trước sau khi em ngất đi không?... Thật ra tôi có chụp lại rất nhiều ảnh lưu niệm nè...”

“... cái...!”

“Đúng... em bị tôi mút sưng đầu vú, bị tôi thao sưng thí nhân... tôi đều chụp lại hết, tinh dịch trong mộng em còn đang chảy ra ngoài nè...”

“Ông gớm ghê! Biến thái! Hạ lưu! Không biết xấu hổ!!!”

“Đúng đúng em nói không sai... Mấu chốt là, sao nào, em có định phối hợp không? Nếu em không về với tôi... tôi sẽ đem ảnh đi in thành cuốn, từng cuốn từng cuốn phát cho bạn em, cho chúng hiểu biết một chút em là dạng người gì... Tôi biết tìm chúng nó ở đâu mà, hửm?”

“...” Ánh mắt Tiểu Phong mở to thật to, không thể tin được mà nhìn hắn chăm chăm, cậu chưa từng đụng phải một người ác độc như vậy.

Lại giằng co một hồi, Tiểu Phong bại trận, nhược điểm đều bị đối phương nắm trong tay... Cậu cúi thấp

đầu: “... được.”

4. Chương 4

Viên cảnh sát cứ như vậy mà xách Tiểu Phong lên xe cảnh sát, ném cậu lên ghế phó lái, thấy bộ dạng nhỏ ú ớ của cậu, viên cảnh sát nhin không được vươn tay sờ sờ đầu cậu: “Em ngoan một chút, tôi sẽ không đối xử tệ với em.”

Tiểu Phong vẫn gục đầu không để ý tới hấn, trong lòng đã ủy khuất muốn hỏng luôn rồi.

Đi đi trên đường, Tiểu Phong đột nhiên phát hiện ra gì đó: “Ông, ông có phải đã chạy qua đồn cảnh sát rồi không...!”

“Không ngốc ha...” Viên cảnh sát vẫn nhìn thẳng về trước, trêu chọc nói.

“Vậy ông chuẩn bị mang tôi đi đâu!”

“Em nói đi... ở đồn thao không tiện lắm... đều có camera, người xem không biết còn tưởng là tôi dùng tư hình nữa đó...” Viên cảnh sát liếc nhìn cậu một cái, “Đương nhiên là đưa em về nhà rồi.”

“Ông...!” Tiểu Phong không thể tin mà trừng hấn, “Không, không được! Tuyệt đối không được!! Không thương lượng!” Cậu vốn tưởng, ở cục cảnh sát nhiều lắm là bị giam một hai ngày, xung quanh đều có người, hấn cũng không có biện pháp động tay động chân, nào ngờ...

Viên cảnh sát nghe vậy, cười xấu xa một hồi: “Tôi đây không có thương lượng với em a.”

“Ông cái đồ...”

“Chờ một chút,” Viên cảnh sát ngắt lời cậu, thừa dịp đèn đỏ, nghiêm túc mà nhìn cậu nói, “bất quá, trái lại tôi có thể lựa giúp em. Hôm nay ai ngồi trong phòng giam em biết không?... Nhị Bả Thủ nhà lão Lưu cùng với hai thằng anh em của nó, em biết tụi nó là người gì chứ...”

Tiểu Phong đương nhiên biết, ở cái khu làng chơi này đều là địa bàn quản lý của Lưu lão bản kia, Nhị Bả Thủ nhà ông ta là một tên biến thái nổi danh, chuyên thích dùng đủ loại thủ đoạn tàn nhẫn để chơi đùa những bé nam trẻ tuổi, mấy năm nay có thu liễm lại, nhưng cổ tàn bạo vẫn còn trong mắt nó, làm người khác không dám nhìn vào.

Viên cảnh sát thấy mặt cậu trắng nhợt, tiếp tục nhàn nhã nói: “Sao nào, em muốn đi tới cục, tôi liền vút em vô phòng giam, cùng tụi nó ở một đêm, đảm bảo sáng mai ra ngoài ngay cả mình họ gì em cũng nhớ

không nổi. Nếu như em muốn về nhà với tôi, bây giờ liền ngoan ngoãn ngay. Không có lựa chọn thứ ba... Xem em tính ở trong nhà giam bị ba thằng xa lạ cưỡng gian một đêm, hay là muốn cùng lão tử vui vui về vẻ thao một bữa trên giường, hửm?”

Tiểu Phong giận điên lên: “Ông như vậy là, là phạm pháp! Ông đừng khi dễ tôi không hiểu pháp luật! Lần trước là ông cưỡng gian tôi!! Tôi phải đi kiện ông!”

“Kiện, kiện tôi?” Viên cảnh sát như nghe được chuyện tiểu lâm gì đó, “Tôi hỏi em, ngày lấy lời khai, quan tòa hỏi em đã phát sinh những gì, em sẽ nói thế nào? Hử? ‘Cảnh sát ba ba kéo con vào trong hẻm, dùng đại kê ba cắm vào tiểu thí nhân của con, còn chơi đùa đầu vú con nữa’? Sau đó quan tòa lại hỏi em, ‘Vậy con sướng không’, em chỉ có thể nói thật nha, em phải trả lời, ‘Con bị thao sướng chết luôn, đến lúc sau còn là con cầu xin ba ba thao con nữa’... Sau đó thì sao, quan tòa sẽ chỉ có thể phán đây là hòa gian*, không phải cưỡng gian, hiểu không?” [*hòa gian: cùng nhau gian dâm*]

Tiểu Phong nhìn hắn vừa lái xe, vừa như không có chuyện gì mà nói lời hạ lưu, mặt đỏ rần, càng hoang đường chính là, nghe hắn nói những lời đó, nửa người dưới của cậu cư nhiên lại có phản ứng...

Nghe cậu nửa ngày không có động tĩnh gì, viên cảnh sát mở miệng: “Thế nào, nghĩ xong chưa, rốt cuộc có ngoan ngoãn hay không đây.”

“... Tôi, tôi về với ông là được...” Tim Tiểu Phong đập thành thịch, cứ như đang kháng nghị gì đó, nhưng thân thể cậu lại nhũn hết ra, cả người không sức lực, cái gì cũng không làm được.

Lúc cậu bị viên cảnh sát kia làm tới phát dâm, dường như cũng đã triệt để thua trận.

Vừa vào đến nhà hắn, viên cảnh sát liền mở còng cho Tiểu Phong.

Nhà của viên cảnh sát rõ ràng là nơi dành cho đàn ông độc thân ở, sô pha không lớn, chén đĩa không được mấy cái, cũng may là coi như ngăn nắp. Thứ duy nhất không hài hòa chính là cái giường lớn kia trong phòng ngủ của hắn — nhìn qua dù có mấy người lẫn lộn bên trên cũng không việc gì, lớn đến mức như muốn làm chật ních căn phòng ngủ của hắn, ngay cả vật dụng trên giường cũng như mới tinh vậy.

Lúc Tiểu Phong thấy chiếc giường đó, không khỏi nghĩ đến, hắn thường xuyên dùng cái giường này để giải trí, mà mình, lại không biết là người thứ bao nhiêu bị làm qua trên cái giường này nữa. Nghĩ vậy, trong lòng cậu là một trận chán ghét.

Dường như viên cảnh sát không phát hiện cậu không thoải mái, đi tới nhè nhàng vỗ vỗ mông cậu: “Đúng rồi, lần trước lộn hơi quá, lại là lần đầu của em, không có gì chứ?”

“... Hả?” Đây là câu tiếng người đầu tiên của viên cảnh sát, quả thực là làm Tiểu Phong sợ hết hồn.

“Sách, nói cái mông của em kia! Lần trước tôi có giúp em thoa chút thuốc không biết có hữu dụng hay

không, sau đó còn đau không?”

“Ách... có, có chút bất tiện...”

“Ha, sau này quen rồi thì sẽ tốt thôi, đi tắm cái đi, đừng ngần ra đó nữa.”

Chờ viên cảnh sát tắm xong, Tiểu Phong đã ngồi trên giường phát ngốc xong một trận, thấy hần trần như nhộng bước ra từ phòng tắm, thật đúng là giật mình.

Đây là lần đầu tiên cậu trông thấy thân thể viên cảnh sát dưới ánh đèn, bắp thịt khoa trương nhìn qua còn có tính uy hiếp hơn so với trong bóng tối, da dễ đen thui, khắp nơi trên người còn có rất nhiều vết sẹo lớn nhỏ khác nhau, lông đen kịt kéo thẳng từ rốn xuống toàn khu tam giác giác bên dưới.

Cho dù Tiểu Phong hận chết hần, cũng không thể không thừa nhận, đây mới là thân thể của đàn ông, đủ khiến cho bất kỳ kẻ nào cũng bái cùng thần phục.

Đương nhiên, càng vô pháp bỏ qua chính là thứ to lớn trong quần hần, lão nhị đang hơi cương lên, theo từng bước chân hần đến gần mà nảy nảy lên, xem qua là vị đạo trần đầy tính công kích và dương cương.

Tiểu Phong nhìn một hồi, mặt cũng đỏ rần, vội vàng dịch chuyển tầm mắt.

Viên cảnh sát cười lớn đặt mông ngồi bên cạnh cậu: “Sao nào, còn thẹn thùng à?”

Tiểu Phong không dám nhìn hần, nhưng miễn cưỡng ưỡn thẳng người, lắc lắc đầu.

Viên cảnh sát lại cười sờ soạng sau cổ cậu: “Vậy, tới đây.” Nói rồi chỉ chỉ trong quần mình.

Tiểu Phong đương nhiên biết hần có ý gì, mông cũng bị chơi rồi, cái này còn có thể tránh được sao. Cậu đỏ mặt cúi người xuống, đưa đầu đến gần, dùng tay bắt lấy đại điểu đang nổi lên của đối phương, liếm liếm mang tính tượng trưng.

Viên cảnh sát cũng không hối cậu, vẫn chỉ xoa tóc và sống lưng cậu, trái lại cứ như đang an ủi cậu.

Tiểu Phong cuối cùng chuẩn bị xong, há miệng ngậm thứ kia vào. Cũng may phía đầu trên không có mùi gì lạ, khiến cậu dễ tiếp nhận một chút.

Cậu học theo mẫu đã từng xem qua trong phim A, nuốt và nhả ra từ trên xuống dưới. Thứ kia lại giật giật mà cứng lên, ở trong miệng cậu càng cứng càng to lên, đến khi nó đã hoàn toàn cứng rắn, Tiểu Phong chỉ có thể miễn cưỡng ngậm phần gần nhất, phần còn lại cũng phải dùng tay hầu hạ.

Miệng Tiểu Phong vẫn luôn mở thật to, gò má đều mỗi nhừ, eo cũng khom đến đau buốt, cuối cùng cái lỗ nhỏ trước căn kê ba kia mới chịu xuất ra chất lỏng mằn mặn.

Viên cảnh sát vỗ vỗ vai cậu, ý bảo cậu đứng lên: “Nhóc cưng, thật biết ăn ha.”

Tiểu Phong ngẩng đầu lên mới thấy chân diện mục của nó. Vừa thô lại dài, nổi gân xanh, quy đầu to lớn, còn bị mình ngậm tới một mảnh thủy quang bóng loáng.

Cậu nghĩ, chẳng trách... bị cái cây đó đâm, thảo nào lần trước mình đau như vậy, cũng... sướng như vậy...

Cậu bị cái ý niệm đâm dăng này của chính mình hù dọa, nhưng phía dưới lại bắt đầu có chút dục động chộn rộn, bởi vì mấy ngày qua cậu đều không dám thủ dâm, kê ba của cậu nhanh chóng cứng lên, đội lên quần của mình.

Tiểu Phong có chút lúng túng mà khép khép chân, lại bị viên cảnh sát chộp được động tác này: “Ha, giúp tôi liếm mà cũng có cảm giác sao?”

Tiểu Phong ngồi qua một bên, mặc kệ hấn.

Viên cảnh sát cũng không để ý, trực tiếp xách cậu vào giữa giường, sau đó đè lên, một phát đã lôi quần lót của cậu xuống, bàn tay to phủ lên: “Đã cứng rồi à...”

Tiếp đó hấn lại chơi đùa lộng tình hoàn của cậu: “Rất căng à nha, nói cho ba ba, mấy ngày nay, có tự mình chơi không?”

“... không, không có chơi...” Tiểu Phong không dám nhìn hấn, nhỏ giọng đáp.

“Ngoan, không có tự chơi là đúng đấy.” Viên cảnh sát giúp cậu vuốt nhanh lên, một bên lại sấp đến bên tai cậu, “Sau này sữa ở trong này của con, đều chỉ có thể để cảnh sát ba ba giúp con làm tới xuất ra, hiểu không?... Ba ba giúp con dùng tay vuốt xuất ra, dùng miệng ăn tới xuất ra, hoặc có thể cắm vào lỗ nhỏ phía sau con làm con chảy sữa... Con không bao giờ có thể tùy tiện tự mình chơi nữa, chỉ có ba, mới có thể làm con thoải mái... hiểu chưa...”

Hơi thở ấm nóng của viên cảnh sát phun trên lỗ tai Tiểu Phong, làm cậu rối loạn không dứt. Nghe hấn nói những lời vừa độc địa vừa đáng sợ như vậy, Tiểu Phong lại cảm thấy vô cùng hưng phấn, với lại kê ba của mình cũng được viên cảnh sát thủ dâm mà dễ dàng xuất tinh.

“Đừng, đừng xoa nữa...” Tiểu Phong đẩy đẩy tay hấn, “Quá kích thích...”

“Mới thế này đã kích thích sao, vậy chúng ta tới chơi thứ kích thích hơn đi,” Viên cảnh sát buông cậu ra, đứng thẳng lên, “Tự ôm chân mình.”

Tiểu Phong do dự một hồi, vẫn làm theo. Hai tay ôm lấy đầu gối đang gập lại, mở rộng thật rộng ra hai bên, còn nâng lên trên, đem cả mông, cả thí nhân đều phơi bày ra dưới tầm mắt viên cảnh sát.

Viên cảnh sát rõ ràng đã hưng phấn, nắm lấy đại kê ba đang chảy nước, dùng quy đầu cọ cọ hang động của Tiểu Phong: “Mấy ngày nay ba nhớ con muốn chết...”

Sau đó hắn lấy từ trong ngăn kéo đầu giường ra một chai thuốc bôi trơn, bóp ra rất nhiều ở cửa động của cậu, tiếp theo trực tiếp tống hai ngón tay vào.

“A...” Tiểu Phong chịu không nổi kêu lên một tiếng, tư vị tuyệt vời bị người cắm vào đã trở lại rồi.

Ngón tay của viên cảnh sát ra vào rất nhanh, cắm vào cả cái lỗ của cậu tới ướm chèm nhẹp, còn vừa ra vào vừa cọ xát điểm G của Tiểu Phong.

“A, a... sss... a...” Chân Tiểu Phong lại bắt đầu run lên, lộ ra vẻ đáng thương vô cùng, làm người ta đặc biệt muốn hung hăng khi dễ, “A nha... chỗ đó, chỗ đó... a...”

“Sao nào, chỗ đó có phải rất nhớ tư vị bị đại kê ba làm hay không, hả? Ba lại sờ trúng điểm dâm đẳng nhất của con rồi phải không?...”

Tiểu Phong cắn chặt môi, không đáp hắn.

Viên cảnh sát lại lộng thêm hai cái, rồi rút ngón tay ra: “Bảo bối, ba tới đây.” Sau đó đỡ lấy đại kê ba đâm vào một cái.

“A a...!” Tiểu Phong lại bị lộng tới căng giọng la lên. Chân cậu tự nhiên mà vòng lấy thắt lưng viên cảnh sát, tay cũng ôm lấy cổ hắn.

Mấy ngày không gặp, tư vị của cái động xinh đẹp này thật sự là một chút cũng không đổi!

Viên cảnh sát thoải mái mà động mạnh thắt lưng, ở trong động của Tiểu Phong hung hăng khai hoang. Tiểu Phong cũng theo đó rên rỉ ưm ưm a a, tay còn không tự chủ được mà cào ngực mình...

“Sao vậy... ở đây cũng ngứa sao...” Viên cảnh sát nói xong thì há miệng ngậm đầu vú bên phải của cậu mút vào.

“A...! A a! Mút thật thoải mái... ưm... Còn muốn liếm, muốn cắn...”

...

Viên cảnh sát nói cũng không sai, mấy này nay không biết vì cái gì, đầu vú của cậu đột nhiên mẫn cảm lên. Trước đây cậu không hề cảm giác đến sự tồn tại của bọn chúng, mà những ngày này, chỉ cần mặc quần áo cọ xát một chút, vùng ngực đã tê tê ngứa ngứa...

Tiểu Phong cũng không rõ đây là xảy ra chuyện gì, nhưng ngay giờ này khắc này, đầu lưỡi nóng ướt của viên cảnh sát vẽ vòng tròn nơi đầu vú cậu, quả thực sắp làm cậu thoải mái chết rồi.

Không chờ hần cảm thêm mấy chục cái, Tiểu Phong đột nhiên kêu to càng lớn tiếng, chân cũng đan chéo siết chặt thắt lưng viên cảnh sát, tựa như luyến tiếc không nỡ buông hần ra: “A...! A a! Sắp, sắp tới rồi...! Thao... con... ưm a... a a!”

Viên cảnh sát rất phối hợp mà đỉnh mấy cái thật sâu, lần nào cũng đụng vào điểm G của Tiểu Phong, khiến cậu lập tức thét lên bắn ra.

Hết chương 4.

5. Chương 5

Không chờ hần cảm thêm mấy chục cái, Tiểu Phong đột nhiên kêu to càng lớn tiếng, chân cũng đan chéo siết chặt thắt lưng viên cảnh sát, tựa như luyến tiếc không nỡ buông hần ra: “A...! A a! Sắp, sắp tới rồi...! Thao... con... ưm a... a a!”

Viên cảnh sát rất phối hợp mà đỉnh mấy cái thật sâu, lần nào cũng đụng vào điểm G của Tiểu Phong, khiến cậu lập tức thét lên bắn ra.

Viên cảnh sát ngừng lại một chút không trườn động nữa, để Tiểu Phong nằm nghỉ một hồi. Hần nhìn cái trán ướt đầy mồ hôi của cậu, không khỏi cười nói: “Sao mà vô dụng như vậy, mới một chút đã bắn rồi.”

Tiểu Phong cũng có chút xấu hổ, nhưng cậu thật sự là bị thao tới thoải mái chết luôn, ngăn cũng ngăn không được.

Viên cảnh sát biết cậu đang mắc cỡ, sáp đến hôn mũi cậu một cái: “Anh bạn nhỏ, biết hôn môi không?”

“...” Tiểu Phong muốn nói biết, nhưng thành thật mà nói cậu cũng chỉ xem qua trên truyền hình mà thôi, trước đây cùng mấy bạn gái cũng không có làm gì nhiều, mà cậu cũng đã độc thân được một hồi lâu rồi. Cậu chỉ có thể lắc lắc đầu.

“Để ba tới dạy con...” Nói xong, đôi môi dày của viên cảnh sát liền phủ lên, bao lấy miệng Tiểu Phong. Sau đó đầu lưỡi của hần tiến vào, từng chút một mở ra hàm răng hơi khép lại của Tiểu Phong, chui vào trong miệng cậu.

Tiểu Phong cảm thấy đầu lưỡi hắn phi thường mạnh mẽ, nhưng cũng không quá xung động, ôn nhu mà quét một vòng trong miệng cậu, đầu lưỡi còn gầy gầy đầu lưỡi cậu, ý bảo cậu phối hợp. Thế là Tiểu Phong cũng đưa lưỡi ra thăm dò, sau đó cơ hồ là ngay lập tức, đầu lưỡi bị viên cảnh sát quăn lấy, một mực kéo về miệng hắn, ngậm mút. Tiểu Phong từ trước đến giờ chưa từng hôn môi như vậy, chỉ thấy đầu lưỡi bị mút cực kỳ sướng khoái, mút đến linh hồn cậu cũng sắp không còn, tim lòng không đành đưa tay ôm lấy đầu viên cảnh sát, muốn hôn càng thêm sâu chút nữa.

Sau đó viên cảnh sát mang cậu theo, hầu như đem tất cả chiêu thức có thể dùng trong miệng ra chơi đùa một lần, làm cho Tiểu Phong hít thở cũng không kịp.

Mặt của hai người gắt gao dán lấy nhau, lúc hàm râu nham nhám của viên cảnh sát cạ đến Tiểu Phong phát đau, cậu đột nhiên nghĩ, viên cảnh sát rành hôn môi như vậy, là do hôn qua bao nhiêu người rồi mới có thể luyện ra được đây?

Vừa nghĩ như vậy, cậu liền cảm thấy có chút vô nghĩa.

Tiểu Phong đẩy đẩy cơ ngực chắc nịch của hắn, khiến hắn buông ra, sau đó nói: “Tiếp tục tới đi, tôi nghỉ ngơi xong rồi.”

Viên cảnh sát cười cười, cũng không cản cậu, ôm eo cậu mang cả thân mình cậu chuyển một vòng, khiến Tiểu Phong biến thành tư thế nằm úp trên người hắn: “Tự tới đi.”

“Hả?”

“Ngồi trên kê ba của tôi tự mình động, không biết sao?”

“... ..” Đương nhiên là không biết rồi!

“Thử chút xem sao, tới làm sao cho sướng là được.” Viên cảnh sát tốt bụng đỡ lấy eo Tiểu Phong, sau đó nắm lấy hạ thân hơi cứng của cậu, “Tôi làm giúp em.”

Hai tay Tiểu Phong chống lấy cơ bụng viên cảnh sát, thử đóng đưa mông lên xuống. Lúc tự mình làm chủ, cảm giác côn thịt của viên cảnh sát ra vào trong cơ thể càng rõ ràng.

Dù eo vẫn còn mỏi nhừ, nhưng thành thật mà nói, cảm giác tự mình không chế thứ kia trong cơ thể đụng đến tuyến tiền liệt của mình, thật sự là phi thường không tệ. Huống chi Tiểu Phong vừa mới qua cao trào không lâu, thân thể còn tê dại, rất dễ dàng khiến bản thân mình sướng lên, càng thêm chủ động cười lên kê ba của viên cảnh sát, khiến mình càng thoải mái hơn nữa.

Viên cảnh sát nằm dưới thân cậu, một tay gối đầu, một tay giúp Tiểu Phong bắn súng, cũng ung dung ngắm bộ dáng Tiểu Phong ngồi trên người mình tự gian dâm tự phóng dăng: “Sao nào, tự mình tới sướng không?”

Tiểu Phong ngoảnh mặt đi, không thèm để ý câu hỏi của hắn, nhưng động tác ở eo và hông một chút cũng không chịu chậm lại, khiến cho động thịt của mình tăng nhanh tốc độ ăn lấy kê ba của viên cảnh sát, mà xát đến chân mình một mực run run, kê ba cũng run rẩy lấy bầy mà lại hơi cứng lên trong tay viên cảnh sát.

Làm như vậy mặc dù thoải mái, nhưng vẫn là rất phí sức, huống chi Tiểu Phong vừa mới bị hung ác thao qua một trận.

Không mất bao lâu, cậu đã không còn sức lực, mềm nhũn nằm úp xuống, tựa trên người viên cảnh sát. Tuy cậu cảm thấy vô cùng nhục nhã, nhưng phía sau lại bị bản thân làm ra cảm giác rồi, thành ruột còn có thể rõ ràng cảm nhận được hình dáng cùng với cảm giác nảy lên bộc phát của kê ba, thực sự không muốn dừng lại, chỉ có thể nhẹ giọng cầu xin: “Ông... ông động đi... tôi không còn sức nữa...”

Viên cảnh sát cười cười, hung hăng vỗ hông cậu một cái: “Em đây là đang cầu xin tôi.”

“... Ừm...” Tiểu Phong dựa vào trên ngực hắn, đổ bừa cả mặt, nhắm hai mắt lại.

“Lúc cầu xin tôi, phải gọi tôi là gì, còn nhớ không?” Hai tay viên cảnh sát đều đưa xuống ôm trọn lấy, hạ lưu mà vừa nhào vừa bóp hai cánh hông thịt của Tiểu Phong, còn để kê ba bên trong thân thể cậu cắm sâu hai cái, khiến Tiểu Phong càng không cách nào cự tuyệt.

Tiểu Phong cảm thấy viên cảnh sát vừa động đây, thí nhân của cậu tưởng chừng như sẽ chảy nước ra ngay lập tức, chỉ có thể run giọng nói: “...Ba ba ...cảnh sát ba ba, van cầu ba cắm vào con...”

Viên cảnh sát chỉ chậm rãi mà rút ra một chút, lại còn xấu xa giầy vò tính tình của cậu: “Là vì con trai ngứa rồi sao?”

“...Đúng vậy, là bởi vì... động dâm dăng của con... ngứa rồi...” Tiểu Phong không buông tha mà dùng phía sau kẹp đại điều viên cảnh sát lại, nghĩ muốn chí ít giữ lại quy đầu của hắn, “Cầu xin cảnh sát ba ba mau mau thao con...”

Viên cảnh sát cười hài lòng, nâng hạ thân lên một chút, cánh tay ôm lấy cả cơ thể Tiểu Phong, rồi bắt đầu mãnh liệt thao.

Từ bên dưới có thể húc lên, cọ xát càng nhiều góc độ khác nhau, hắn bỗng chốc dùng lực như vậy, Tiểu Phong cảm thấy mình sắp bị thao hư rồi. Cả người cậu nằm trên mình viên cảnh sát bị hắn ôm đến không thể động đây, eo cũng sắp bị ôm đứt lìa, kê ba của cậu bị kẹp giữa bụng dưới của mình và viên cảnh sát, bị ma sát cùng với tiết tấu trườn sát của viên cảnh sát, lại cứng đến sắp phun ra tinh dịch, cho nên cậu càng thêm sáng khoái.

Cảm giác còn mãnh liệt hơn chính là hậu huyết, viên cảnh sát nằm bên dưới cũng không dùng nhiều lực, húc lấy khiến cậu thấy mình như sắp bay lên, cặp đùi một chút khí lực cũng không có, mở ra thật rộng vắt ở bên hông viên cảnh sát, những vết hồng hồng trên hông đều là dấu bàn tay mà viên cảnh sát lưu lại.

“A, a a! Thật lợi hại! Đại kê ba của ba ba thật lợi hại...! A, ưm... húc chết con rồi, húc chết con rồi...”

“Có làm đến chỗ ngựa của con hay chưa? Hửm?” Viên cảnh sát thở hổn hển hỏi.

“Có...! A, ha a... làm đến... nơi ngựa nhất... của con rồi! A a!!”

Tiểu Phong bị làm đến thần trí mơ hồ, hơi nghiêng đầu, liền nhìn thấy đầu vú màu nâu của viên cảnh sát ở bên cạnh, điểm trên khối cơ ngực rộng lớn. Không biết sao cậu đột nhiên rất thèm nó, há miệng ngậm vào, đặt trong miệng mút lấy, liếm cắn.

“Yêu... Con trai cũng biết bú vú của ba ba nữa... Vú của cảnh sát ba ba bú ngon không?”

“Ngô... bú ngon... ưm...” Tiểu Phong vừa mới ngậm vào đã luyến tiếc không buông, lúc trả lời hắn cũng dùng đầu lưỡi quấn lấy đầu vú hắn, nói mà phát âm không rõ ràng.

“Con trai mút ba ba thật là thoải mái!” Vừa nói, viên cảnh sát vừa dùng lực mạnh hơn mà thao thí nhấn của Tiểu Phong, ra ra vào vào cũng ép ra rất nhiều âm thủy, phát ra tiếng ướt át “bẹp bẹp bẹp bẹp”.

Tiểu Phong bị thao đến muốn hét lên, nhưng bởi vì ngậm vú của viên cảnh sát, tiếng kêu cũng bị nén lại trong cổ họng, “ô ô ưm ưm”, còn có thút thút nức nở, nghe rất là đáng thương.

Càng đáng thương, viên cảnh sát càng muốn khi dễ cậu, mãnh liệt công kích điểm mẫn cảm của Tiểu Phong, đại quy đầu hết lần này đến lần khác đụng vào tuyến tiền liệt của cậu, đụng đến nỗi khiến ruột Tiểu Phong co giật.

“A a...! Đừng thao nữa! Ba ba đừng thao nữa...!” Tiểu Phong ngẩn đầu lên, nước mắt lăn chả nhìn hắn, “Con, con lại sắp...”

“Lại sắp bắn nữa phải không... Ba biết, bên trong của con kẹp càng lúc càng chặt...” Viên cảnh sát cũng không buông tha cậu, tốc độ thao không chậm lại chút nào.

“Ô... buông ra...!” Tiểu Phong vô lực gỡ cánh tay viên cảnh sát ra, “... khó chịu quá... khó chịu quá hà... Lại, lại sắp bị đâm tới bắn rồi...! Ha a, a a... Lại sắp bị ba ba... làm tới cao trào rồi...!”

Viên cảnh sát giống như bị đánh về phát dâm của cậu kích thích, không cam tâm nằm thao cậu, lại mang Tiểu Phong mạnh mẽ nghiêng người áp cậu dưới thân, rồi một phen giơ hai chân cậu lên, đè tới hai bên đầu Tiểu Phong.

“Nhìn cho thật kỹ! Bộ dạng thí nhân của chính con lúc bị ba thao là như thế nào!” Viên cảnh sát hung ác nói.

Tiểu Phong mở to mắt, vừa nhìn đã thấy cây kê ba tím đen thô to kia đang cấp tốc ra vào trong huyết của mình. Những nếp gấp hậu môn của cậu đã hoàn toàn bị kéo căng, nhìn qua hẳn là căng nhồi đến khổ sở, nhưng lại không biết xấu hổ mà chảy ra rất nhiều dịch thủy, làm lông kê ba của viên cảnh sát cũng ướt mẹp, màu sắc cũng bị thao thành đỏ thẫm, vừa trông chính là tiện dụng* thiếu bị kê ba làm. [tiện dụng: bộ dụng cụ tiện]

Viên cảnh sát thấy dáng vẻ cậu nhìn đến mục trường khấu ngực, dâm ta mà cười cười nói: “Cho con nhìn cái này nữa.” Sau đó nhắm ngay tuyến tiền liệt của cậu mà húc vào.

“A a!!” Tiểu Phong bị làm kêu ra tiếng, nhưng ngoan ngoãn không dời tầm mắt, cậu nhìn thấy tiểu huyết của mình đang bị làm sáng khoái thì mãnh liệt co rút, kẹp lấy đại kê ba của viên cảnh sát không tha, “... Cái, cái gì... ưm a... sao lại...”

Viên cảnh sát cười hài lòng, dùng quy đầu cọ điểm mẫn cảm của Tiểu Phong: “Thí nhân của chính mình có dâm hay không... hửm?”

Tiểu Phong lại bị hấn cọ đến mất đi lý trí, run rẩy bấp dùi nói: “... Dâm... Tiểu thí nhân... sẽ phát dâm nhất... với cảnh sát ba ba...” Nói xong, còn đưa tay bóp đầu vú của mình.

“Tiếp tục nói...! Tại sao thí nhân lại ướt như vậy?!”

“Bởi vì... ba ba, làm sáng khoái... là bị ba ba làm chảy nước... a, ưm a...”

“Có muốn, cho ba ba thao cả đời này, hay không?”

Tiểu Phong sững sờ hai giây, nước mắt đột nhiên chảy xuống từ khóe mắt, lớn giọng la lên: “Muốn! Tiểu Phong muốn để ba ba, a a...! Muốn để ba ba thao Tiểu Phong cả đời này!” Nói xong, cậu khóc càng lợi hại hơn, giống như là thật sự không sáng khoái được: “A a! Dừng sức! Ba ba dừng sức thao! Thao hư Tiểu Phong đi!!... Ưm a a!”

Viên cảnh sát mạnh mẽ đẩy hai cái, Tiểu Phong đã bắn ra, vẫn là bắn ra không ít, nhưng không có đặc như lần đầu tiên.

Đoán chừng cậu cũng không chịu nổi nữa, viên cảnh sát cũng không kéo dài tiếp, thừa dịp tiểu huyết co rút mà bắn sâu vào trong thân thể Tiểu Phong...

6. Chương 6

Viên cảnh sát mạnh mẽ đẩy hai cái, Tiểu Phong đã bắn ra, vẫn là bắn ra không ít, nhưng không có đặc như lần đầu tiên.

Đoán chừng cậu cũng không chịu nổi nữa, viên cảnh sát cũng không kéo dài tiếp, thừa dịp tiểu huyết co rút mà bắn sâu vào trong thân thể Tiểu Phong...

Lần cao trào này cũng kịch liệt như trước, Tiểu phong sau khi bắn xong cũng ngắt đi, một bộ dáng thoi thóp hấp hối. Trong lúc nửa mê nửa tỉnh, cậu cảm giác được viên cảnh sát ôm cậu dậy, mang vào phòng tắm, còn giúp cậu tắm rửa nữa.

Dù lần trước hắn cũng đã từng làm như vậy, nhưng tận mắt thấy hành động có nhân tính như vậy của viên cảnh sát, Tiểu Phong vẫn có chút kinh ngạc.

Hạnh phúc nhất, có lẽ là việc viên cảnh sát lau khô cho cậu, để cậu nằm vật ra trong tấm chăn ấm áp sạch sẽ. Tiểu Phong mơ mơ hồ hồ ngửi mùi vị của viên cảnh sát trên gối, nghĩ, ở đây đã có bao nhiêu người nằm qua rồi nhỉ... dù sao mình cũng không thêm quan tâm...

Sau khi viên cảnh sát tắm rửa xong trở lại giường, nhìn Tiểu Phong một cái, sau đó đưa tay xoa dịu ấn đường đang nhú chặt của cậu, lầm bầm một mình: “Tâm sự của đứa nhỏ này vẫn thật nặng nề a...”

Tiểu Phong là bị một cổ mùi hương đánh thức, tối hôm qua cậu mang cái bụng rỗng mà vận động kịch liệt rất lâu, sau đó lại trực tiếp ngủ luôn, bây giờ đương nhiên là bụng đói kêu vang.

Cậu có chút lúng túng, quần áo hôm qua đều để ở bên ngoài, ngay cả quần lót cũng bị vứt mất tiêu không tìm thấy.

Tiểu Phong khổ não tìm một hồi, vẫn là không tìm được, cậu lại không muốn lỏa thể đi ra, chỉ có thể vung tay lên, kéo drap giường xuống quần ngang hông đi ra ngoài...

Dù sao trong phim không phải vẫn thường diễn như vậy sao?

Thế là, mới sáng sớm lúc viên cảnh sát nhìn thấy tiểu tình nhân cùng hắn cả đêm lương tiêu, câu đầu tiên chính là: “Em làm cái gì vậy! Kéo drap giường ra làm gì! Trải giường rắc rồi thế nào em biết không!”

“Tôi, tôi không có quần áo...” Tiểu Phong vô tội gãi gãi cái đầu ồ gà.

“Ngốc nghếch, không biết lấy quần áo tôi mặc à...” Viên cảnh sát xoa xoa đầu tóc rối bù của cậu, sải bước vào phòng ngủ, lúc đi ra ném cho cậu một cái áo cộc ngắn tay.

Tiểu Phong trông vào người, trực tiếp phủ tới đùi...

“Này... Bên dưới tôi còn trống không nè...” Nói xong, bản thân Tiểu Phong cũng thấy buồn cười, nhin không được cười lên.

Viên cảnh sát cũng cười, lại tiến vào phòng lấy cho cậu một cái quần cụt: “Nhóc cưng, ăn sáng xong sẽ tính sổ với em...”

Chờ Tiểu Phong rửa mặt xong, viên cảnh sát đã dọn cơm lên bàn chờ cậu.

Trông qua không ngờ rất là phong phú, sữa đậu nành, dầu cháo quẩy, bánh nướng, bánh bao... đều có, nhưng khiến Tiểu Phong nhìn nhiều hơn một cái chính là chén cháo kia.

Từ ngày cậu sống một mình, nồi cơm điện cũng không dùng thường xuyên, món chính đều dùng mì thay thế, còn có một bữa ăn một bữa nhịn nữa, cơm đều không ăn thường, càng đừng nói tới cháo.

Lúc mẹ cậu còn sống thì thường ăn, cậu còn biết làm chút dưa muối nữa.

Tiểu Phong nhìn chằm chằm chén cháo kia nghĩ tới một số chuyện khác, cuối cùng đột nhiên có chút ghen nơi cổ họng.

“Đừng có nhìn không, mau ăn đi!” Viên cảnh sát cầm đũa nhét vào trong tay cậu, “Không biết em thích ăn gì nên đều mua một ít.”

“Ừm... cảm ơn...” Tiểu Phong bưng cháo lên vùi đầu húp.

Hai người đều nghiêm túc ăn điểm tâm, trong phòng thật an tĩnh.

Qua một hồi, viên cảnh sát đột nhiên đặt chén xuống: “Tôi có chuyện này muốn nói với em.”

“Ừm.” Tiểu Phong đang bận gặm dầu cháo quẩy với uống đậu nành.

“Có phải em không thích học đại học không... Tôi đã nghĩ rồi, không học thì không học vậy. Tôi có quen một ông thầy dạy vẽ, rất có tên tuổi đó, không dễ nhận học sinh đâu. Trước đây tôi có giúp ông ta phá một vụ án, ông nể mặt tôi sẵn lòng nhận em, sau này em đến chỗ ông ấy học vẽ đi, không phải em thích sao, học một chút bao giờ cũng tốt hơn.”

“Hả...?” Chủ đề không đầu không đuôi này là từ đâu ra vậy?

“Tôi là nói, sau này không cho ra đường lêu lổng! Thích vẽ thì học cho đàng hoàng! Chớ để tôi thấy em rong chơi chỗ bức họa đó nữa, thấy một lần tôi đánh em một lần!” Viên cảnh sát đột nhiên nghiêm mặt.

Dưới tình huống này, Tiểu Phong tuy có phần hồ đồ, nhưng cũng không quản vị Tôn Phật này nói cái gì, cuối cùng đáp ứng trước: “A... được, được mà...”

“Còn có chuyện này nữa... cái đó... em dọn qua đây ở đi.”

“Hả...? Vậy ông sẽ ở đâu?”

“... Tôi là nói dọn qua đây ở với tôi!”

“Hả?! Vì sao!”

“Tôi, tôi là muốn nói... hai ngày trước, tôi có ở cục cảnh sát tra tư liệu về em...” Viên cảnh sát mới này còn hung thần ác sát đột nhiên lấp ba lấp bắp, “... Tôi biết hai năm nay... em sống cũng không tốt, em từ nhỏ không cha, mẹ em đã mất năm ngoái... Ai... Em còn nhỏ như vậy... nhưng mà sao em lại tự sa ngã như thế chứ! Cứ như vậy biến mình thành một tên du côn?... Kỳ thực vậy cũng không trách em được, dù sao em vẫn là một đứa trẻ, phải có người quản thúc... Tôi là nói... giờ trong nhà không có ai quản em, tôi có thể quản em, trong nhà không ai chiều cổ em, tôi có thể chiều cổ em, tôi...”

“Rốt cuộc là ông muốn nói cái gì hả!” Đầu óc Tiểu Phong cũng bị hắn nói loạn cả lên.

“Tôi là nói từ sau lần đầu thao em đã không quên được em! Lão nhớ em!”

“Hả??!!”

“Tôi là nói vì để tiện cho em ở đây mà đặc biệt mua cái giường lớn!!”

“Hả????!!”

“Tôi là nói...! Tôi, tôi thích em! Cố Ninh Phong, tôi thích em! Tôi muốn ở cùng với em, vui vẻ sinh sống.”

“...” Tiểu Phong mở to mắt nhìn chòng chọc viên cảnh sát, rõ ràng là bị dọa nói không nên lời.

Viên cảnh sát vẽ mặt thành thật nhìn cậu: “Có điều chuyện, chuyện này, phải được hai bên tình nguyện mới được, Cố Ninh Phong em... nguyện ý để tôi làm người nhà của em không...?”

Tiểu Phong nhìn trên gương mặt ngăm đen của viên cảnh sát cứ nhiên có hai mảng đỏ ửng, trong lòng muốn khinh bỉ bao nhiêu thì có bấy nhiêu khinh bỉ, sao không thấy lúc cường gian tôi ông cũng bẽn lẽn như vậy. Hai tay cậu bưng nửa chén cháo còn nóng hổi, đảo đảo mắt, khiến mình nghìn vạn lần không được vô dụng mà khóc lên.

Câu nói đó quay cuồng trong cổ họng một hồi, cuối cùng thốt ra.

“Tôi... tôi nguyện ý.”

= END =

= Chuyện nhỏ về sau 1 =

Có hôm hai người đang cùng ngồi ăn cơm, Tiểu Phong đột nhiên nghĩ tới: “Này, tôi hỏi ông chuyện này a.”

“Hử? Chuyện gì?”

“Ông là... lúc nào thì nhìn trúng tôi, ách... lần đầu tiên đem tôi về nhà, là có mưu tính trước đúng không?”

“... Hắc hắc, bị em nhìn ra rồi. Lúc tôi mới được điều tới đây có hôm đi tuần phố, thì thấy em chơi cùng mấy thằng bạn, đều không mặc quần đàng hoàng cứ như là treo trên mông. Bất quá trong mấy đứa chỉ có em là bắt mắt, vừa vểnh vừa trắng, mép quần giống như hõm vào trong thịt mông của em, lộ ra nửa cái mông lại còn mặc quần lót rất bó nữa, ngay cả khe mông ra sao cũng đều bó ra hình dáng... Lúc đó tôi chỉ muốn, phải hảo hảo thao thao cái mông nhỏ này...”

“Ông, ông có thể không hạ lưu như vậy không...” Tiểu Phong đỏ mặt.

“Đúng rồi! Em mau ra ngoài với tôi!”

“Làm chi?”

“Đi mua dây nịt cho em! Ở với tôi thì chớ có nghĩ ăn mặc như vậy nữa, rõ ràng là câu dẫn đàn ông mà.”

“...”

= Chuyện nhỏ về sau 2 =

Có hôm hai người đang nằm ngủ trên giường, Tiểu Phong đột nhiên lại nghĩ tới: “Này, tôi lại hỏi ông một chuyện nữa a...”

“Hử?”

“Trước đây... cũng từng bắt phạm nhân chứ... giống chúng ta ngay từ đầu...”

“Này này, em tính phạm nhân nào nha. Lại nói, tôi kỳ thực là trong tổ trọng án giết người, tới đây quản tác phong kỷ luật chẳng qua là đang nghỉ phép thôi, kể trước đây truy bắt đều cầm đao cầm súng đó, nào có cơ hội chỉnh đốn chứ.”

Tiểu Phong nghe vậy, nhúu nhúu mày: “Vậy công việc của ông không phải rất không an toàn sao...!”

“Em còn chưa biết tôi có bao nhiêu lợi hại mà,” Viên cảnh sát ôm chặt Tiểu Phong, “Lại nói, tôi cũng mang súng đó, còn mang hai cây kia.”

“Hả? Thiệt hả?”

“Thiệt đó, một cây vắt bên hông, cây súng còn lại...” Viên cảnh sát dùng hông húc húc mông cậu, “giấu ở đây nè.”

Tiểu Phong đỏ bừng mặt, nhưng không chịu thua chút nào, lập tức chuyển mình nắm lấy cây súng cứng kia: “Mau nộp vũ khí đầu hàng đi!”

= Chuyện nhỏ về sau 3 =

“Đúng rồi, rốt cuộc ông tên gì ha!”

“À... tôi à, tôi tên Phó Khâm.”

“... ..”: **HOÀN:**

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thieu-nien-ve-graffiti-va-canh-sat-ba-ba>